

ҒЫЛЫМИ-ПЕДАГОГИКАЛЫҚ
БАСЫЛЫМ

Ғылым

ТАҒЫЛЫМЫ



Қазақстан - 2030



ҰЛТ ДОСТОЯНИЕ ТАҒЫЛЫМЫ НАЦИИ

№ 3 / 2011

Қазақстан Республикасы
Білім және ғылым министрлігі
Халықаралық ғылыми-педагогикалық
«Қазақстан жоғары мектебі»
журналының ғылыми қосымшасы

Научное приложение Международного
научно-педагогического журнала
«Высшая школа Казахстана»
Министерства образования и науки
Республики Казахстан

1998 жылдың қарашасынан шыға бастады

Издаётся с ноября 1998 года

МАЗМҰНЫ – СОДЕРЖАНИЕ

Тәрбиенің өзекті мәселелері

Ж.САРЫБЕКОВА. Қазақ қызына тән ұлттық мінез-құлықты тәрбиелеу ерекшеліктері. 4

Р.РЫСБЕКОВА. Мектеп оқушыларын қазақстандық патриотизмге тәрбиелеу. 7

Педагогика. Әдістеме

Б.СӘДІРБЕКОВА. Білім беру жүйесіндегі басты талап - ұрпақтың ұлттық менталитетін қалыптастыру. 12

Г.АЛИМЖАНОВА. Тіл және мәдениет арақатынастарының ерекшеліктері. 16

Ш.ТАУБАЕВА, Б.БАРСАЙ. Дидактикалық зерттеулер - педагогика ғылымы мен педагогикалық практиканы байланыстыратын тізбектің органикалық бөлігі. 21

А.ИСМАИЛОВА, С.ЖИЕНБАЕВА. Мектеп жасына дейінгі баланы әлеуметтендірудегі ойынның рөлі. 28

М.ТІЛЕПИЕВ, Э.УРАЗМАГАМБЕТОВА, Г.КОЩАНОВА. Несиелік оқыту технологиясы бойынша студенттердің өзіндік жұмысын ұйымдастыру. 32

К.БҰЗАУБАҚОВА. «Өмірдің мәні неде?» инновациялық ой – толғанысы. 37

Б.ҚОСАНОВ, А.ЖАҚАН. Ғали Бегалиев және оның педагогикалық мұралары. 41

Н.ТҮНҒАТОВА, Қ.МЕНДАЯҚОВА. Мектеп жасына дейінгі баланың қарым-қатынас жасауында отбасының алатын орны. 44

Г.ЕСЕНБАЕВА. Роль модульной технологии обучения в современной практике подготовки специалистов в вузе. 48

Р.ЖАКСЫЛЫКОВ. Подготовка офицеров к управлению повседневной деятельностью внутренних войск. 51

Р.ЖАКСЫЛЫКОВ. Структура и компоненты подготовки офицеров высшей квалификации для внутренних войск. 55

Ж.АЛАГУЗОВ. Формирование компетентности преподавателя-организатора НВП как основа для повышения уровня готовности молодежи к воинской деятельности 60

ӘДЕБИЕТ

1. Уорф Б.Л. Наука и языкознание // Новое в лингвистике. Вып. 1. М., 1960.
2. Бенвенист Э. Общая лингвистика. М., 1974.
3. Levi-Strauss C. The savage mind. L., 1966.
4. Степанов Ю.С. Основы общего языкознания. М., Просвещение, 1985.
5. Herder I.G. Samtliche Werke. Bd.I-XXXIII. B.1877-1913. Bd.II.
6. Гумбольд В. Фон. О различии строения человеческих языков и его влияния на духовное развитие человечества // Гумбольд В. фон. Избранные труды по языкознанию. М., Прогресс, 1984.
7. Сепир Э. Положение лингвистики как науки // Звегинцев В.А. История языкознания XIX и XX веков в очерках и извлечениях. Ч. II. М., 1960.
8. Уорф Б.Л. Отношение нормы поведения и мышления к языку // Новое в лингвистике. Вып. 1. М., 1960.
9. Weisgerber J.L. Grundzüge der inhaerenzbezogenen Grammatik. 3 neub. Aufl. Dusseldorf, 1962.
10. Байсбергер И.Л. Язык и философия // Вопросы языкознания. 1993. №2.
11. Серебренников Б.А., Харьковская С.С. О некоторых эффективных методах исследования проблемы родства тюркских и монгольских языков // Советская тюркология. 1983. №5.
12. Жинкин Н.И. Речь как проводник информации. М., 1982.

Резюме

В статье обсуждаются основные направления проблемы взаимоотношения языка и культуры, также затрагиваются история возникновения таких понятий как язык и культура. Рассматриваются взаимоотношения языка и культуры, пути решения данной проблемы. Таким образом, язык есть продукт культуры, ее важная составная часть и условие существования культуры, так как язык прорастает в культуру, развивается в ней и выражает ее.

Ш. ТАУБАЕВА,

пед.ғ.д., профессор

Б. БАРСАЙ,

пед.ғ.д., доцент

ДИДАКТИКАЛЫҚ ЗЕРТТЕУЛЕР - ПЕДАГОГИКА ҒЫЛЫМЫ МЕН ПЕДАГОГИКАЛЫҚ ПРАКТИКАНЫ БАЙЛАНЫСТЫРАТЫН ТІЗБЕКТІҢ ОРГАНИКАЛЫҚ БӨЛІГІ

Дидактика - педагогика ғылымының қоғам дамуының белгілі кезеңдерінде мектеп алдына қойылатын аса жауапты міндеттерді шешу барысында үнемі дамып отыратын, білім беру мен оқытудың мазмұнын, құрылымын, оқыту заңдылықтары мен ұстанымдарын, ерекшеліктерін, талаптарын, шарттарын, оны ұйымдастыру әдістері мен формаларын және технологиясын, оқыту нәтижелілігін зерттейтін неғұрлым қалыптасқан маңызды да күрделі саласы.

Дидактиканың тарихи тамырларын зерттеу бүгінгі таңда жалпы орта білім беретін мектептегі пәндерді оқыту заңдылықтары мен ұстанымдарын жүйелеу, білім құрылымы мен мазмұнын жетілдіру, жаңа сапалы білімге қол жеткізу үшін құнды болып табылады.

Өзінің 300 жылдың үстіндегі даму тарихында оқытудың мәнін ашатын көптеген дидактикалық тұжырымдамалар пайда болды. Олардың бәрі де осы кезге дейін мектептерде білім беру мен тәрбиелеу тәжірибесіне үлкен ықпал етіп келді және әлі де ете береді. Дидактикалық тұжырымдаманың мәні мен мазмұнын сипаттау үшін оны классификациялау қажеттігі туындайды. Мұндай классификацияның негізі жалпы дидактиканың зерттеу пәні болып есептелетін оқу үдерісі болып табылады. Бұл жөнінде көптеген ғалымдар өз көзқарастарын білдірді. Осыған сәйкес дидактикалық концепция үш топқа бөлінеді: дәстүрлі, педоцентристік және қазіргі заманғы дидактикалық жүйе. Әр топтың өзіндік теориясы мен белгілі бір бағыттары